

trent 1,700 Rd. om Mæret, da er det Noget, som ingenlunde vil resultere, dersom man for Farten paa Aaen beholder det Reglement, som nu er gjældende. Efter dette betaler nemlig for Diebliffet enhver Præm eller ethvert Fartøj, som gaaer fra Randers, 40 fl. , og det er al den Afgift, som derefter vil komme til at hvile paa de Fartøier, der befare Aaen. Derimod har man paatænkt et heelt andet Afgiftssystem for Fremtiden, og det er kun paa Basis af dette, at man tør paaregne enten de omtalte 1,700 Rd., som staae i Motiverne, eller endogsaa et noget høiere Beløb, som jeg et andet Sted har seet paaregnet, og som, saavidt jeg mindes, var anslaaet til 2 à 3000 Rd., eller omtrent 2,500 Rd. Det er altsaa en heel ny Afgift, som skal indføres for denne Afart, hvorved man vil lægge en betydelig Byrde paa en Communication, om hvis Udstrækning og Omfang man ikke endnu kan dømmes, men som man dog maa ønske i det Almenes Interesse at see fremmet og udviklet saameget som muligt. Størrelsen af den Sum, som altsaa efter Udvalgets Mening ikke burde falde paa denne Afart, have vi havt en naturlig Opfordring til at calculere, og der har i den Anledning foreligget os Oplysninger, hvorefter den var calculeret til 1,700 Rd., og andre, i hvis Følge den vilde beløbe sig til omtrent 2,500 Rd. eller noget mindre, saavidt jeg mindes, 2,450 Rd. Udvalget har under disse Omstændigheder troet, at man omtrent kunde sætte den til 2000 Rd., og derved er man bleven staaende. Men naar vi nu ikke ville have, at Farten skal belastes med denne Udgift, opstaaer det Spørgsmaal, hvorledes skal den da tilveiebringes; skal den bæres deels af Statskassen, deels af de tilgrændsende Communer, hver med sin forholdsvis Andeel, eller skal den bæres heelt og holden af Statskassen, saa at Communerne, kun forsaavidt disse 2000 Rd. ikke ere tilstrækkelige til at afholde de aarlige Udgifter, skulle udrede $\frac{1}{3}$ af hvad der mere maatte medgaae og Statskassen $\frac{2}{3}$? Jeg vil tilstaae, at det for mig oprindeligt har staaet som det Usikkerteste, at Stats-

kassen og Communerne hver skulde bære sin Andeel af disse 2000 Rd., Statskassen nemlig $\frac{2}{3}$ og Communerne $\frac{1}{3}$; men da vi havde den Fornøielse at conferere med den høitæredede Indenrigsminister angaaende denne Sag, erklærede han sig villig til at gaae ind paa et forlods Bidrag fra Statskassens Side af 2,000 Rd., da Udvalgets øvrige Medlemmer vare af den Mening, at dette Beløb forlods burde udredes af den, og efterat have overveiet Sagen, har jeg da troet ogsaa at kunne erklære mig derfor, saa meget mere som det Anliggende, hvorefter der her er Tale, for mig staaer i det Væsentlige som et Statsanliggende. Det forekommer mig nemlig, at Staten i høieste Grad maa være interesseret i, at Samkvæmmet og Communicationen i det Hele mellem de forskjellige Dele af Landet kunne blomstre og florere, og at den Fordeel, som derved directe tilflyder de paagjældende Beboere, indirecte kommer Staten tilgode.

I Motiverne til Udkastets § 4 er der gjort opmærksom paa, at Reguleringsarbejderne ved Gudena maae ideelmindeste i det Væsentligste nu ansees for afsluttede; men jeg har dog troet at burde gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at saavidt Udvalget har kunnet bringe i Erfaring, er der en stor Trang til, at Trælleveien fra Tange ned ad Aaen bliver noget forlænget, navnlig til Bjerring Bro eller Bjerring Bro og maaskee til Stærkær, da der her er Tale om et Parti af Aaen, som er meget vanskeligt at befare, eftersom Aaen der er meget rivende, og det er hderst vanskeligt at benytte Heste paa den ene Side af Aaen, saaledes som Forbunden der er bestaaende.

Rettelser.

Nr. 98. Sp. 1536, Lin. 22 f. n.: „dette er en Feil“ læs: „den Maade, hvorpaa juridisk Embedsmand er ordnet, er feilagtig“